Gandul zilei 01.11.2016

Cineva spunea ca maturitatea spirituala a unei comunitati este data de seriozitatea cu care trateaza pacatul. Cum tratam greseala din noi, cum tratam greseala vazuta în fratele meu?

Dumnezeu are nevoie de oameni a caror inima sa fie în întregime a Lui. Fara nici o masura stirbita. Responsabilitatea fiecaruia este o viata sfânta si placuta înaintea Lui.

Numai o inima daruita în întregime e gata sa-L asculte în totul. Inima însemnând întreaga noastra fiinta cu ratiune, vointa, sentiment, cu toate slujindu-i Lui. Aceasta slujire e posibila prin cunoasterea voii Lui, a poruncilor ce trebuie pazite si traite.

Daca inima n-ar fi supusa Domnului si nu l-ar iubi înainte de toate,s-ar pleca altor valori din lumea aceasta, slujind în final idolatriei. Sigur va fi o inima împartita, fara sa realizam de la început acest lucru. Si aceasta în timp ce zicem ca-l iubim pe Dumnezeu.

Cel mai lesne se ajunge aici departându-ne de Cuvântul Sfânt, nedându-i importanta cuvenita. Solutia? Smerirea înaintea lui Dumnezeu în duh de pocainta. Sa ne amintim mereu cerinta de a ne pastra curati si neântinati de lume.

Fara o delimitare stricta de lumesc, ne amagim ca facem parte din poporul lui Dumnezeu.

Poate ca integritatea noastra va influenta semenii, astfel încât schimbarea de care are atâta nevoie tara, poporul, sa se faca prin noi, pilde vii, oamenii, cunoscând Cuvântul, dorindu-si alt mod de a gândi, de a relationa, si a crede ca relatia cu Dumnezeu este singura ratiune de a trai.